Cartes

Agraïment a l'hospital de Figueres

Joaquim Domènech i Pinero. FIGUERES.

El sotasignat vol agrair a tot el personal del Centre Salut Empordà (Hospital de Figueres), des de l'equip de neteja fins al més alt especialista, pel tracte rebut moltes vegades, per desgràcia, envers la meva mare Angelina, malgrat que per les dolències cròniques, l'avançada edat i amb la demència d'Alzheimer en fase GDS6FAST6d, encara feien més difícil els tractaments, tot això en els darrers tres anys.

Pel contrari, el que sí que m'ha mogut a escriure aquest manifest va ser el seu ingrés a urgències el 16 d'agost, on va romandre vuit hores fins que la derivaren a la segona planta a les habitacions 316 i 322, això em va fer reflexionar d'aquesta i les altres vegades anteriors al seu ingrés.

Aquestes vegades, i els comentaris de tot el nostre entorn em van fer reflexionar i dir, junt amb la gent més propera, el tracte de meravella, en moments tan intensos, passant per molts departaments. He quedat convençut de l'ètica professional de tot el personal de l'hospital.

No cal nombrar metges, ni infermeres, si m'oblido d'algú, mancaria al respecte, perquè setmana darrere setmana, torn darrere torn i passant per tots els departaments, fan que tractis amb molta gent, sempre amb una bona cara i amb un somriure al llavis extraordinari.

Les persones que llegeixin aquest manifest, creguin que no és cap propaganda envers l'hospital de Figueres, sinó un relat sortit del meu cor.

Per desgràcia, la meva mare ha mort el passat 22 d'agost i potser altres persones podrien parlar malament del centre, en el meu cas sols felicitar tot el personal i felicitar-me per ser un figuerenc i saber que mentre tinguem aquest hospital... estarem molt ben atesos.

Desconstruir la platja de Pals

PABLO PLUVINET. BARCELONA.

El passat 19 d'agost vaig assistir al ple de l'Ajuntament de Pals on es debatia el Nou Pla Urbanístic. L'oposició va plantejar el seu rebuig al pla ja que aquest trasllada fins a gairebé primera línia de mar la construcció de 2.000 habitatges destinats a segona residència per a una població autòctona que no arriba a 3.000 habitants. El desequilibri urbanístic per tant és evident i copia el model urbanístic dels anys 80 a la Costa Brava amb unes conseqüències devastadores sobre el territori.

El govern municipal també rebutja aquest model però manté l'edificabilitat de l'anterior Pla de 1986. La raó és el segrest econòmic per part dels especuladors que al seu dia van prendre posicions en els sòls urbanitzables i que ara suposadament reclamarien unes indemnitzacions milionàries al municipi.

És per tant que llanço un SOS per la platja de Pals per salvar-la i desconstruir-la.

«Gent bona» de Jorge Dezcallar

joan enric carreras mercader. Bellcaire d'Empordà.

Acabo de llegir l'article de Jorge Dezcallar i m'ha fet pensar que estem davant un moment que la gent de bé

hauríem de ser més valents i no només quedar-nos mirant la televisió quan ens posen davant notícies que només havíem vist en blanc i negre en l'holocaust jueu, cada dia un munt de vegades veiem la realitat del món que ens envolta, guerres, gent que fuig de la barbàrie, famílies senceres sense res més que el que porten posat, molts deixant la vida en l'intent d'escapar, governs que no volen ajudar, altres que tampoc però disfressen les seves decisions, pensava que el que va passar no fa molt a Sèrbia no tornaria a passar però veig que he quedat curt. En la meva infantesa dels anys 53-55, recordo les converses del meu pare i un veí, antics combatens al front de l'Ebre, mentre fèiem torrades davant el foc i escoltaven La Pirenaica, en aquella casa on jo vaig néixer el 47 i on vivíem dues famílies juntes, quan ells explicaven també barbàries similars, han passat més de 60 anys i avui us demano que llegiu l'article del Diari de Girona publicat abans d'ahir, dia 24 d'agost, crec que val la pena saber el que ens diu Jorge Dezcallar a «Gent bona», no només ens cal un país nou, ens cal saber on vivim i sobretot el per què vivim.

PSC i Unió
DANIEL MARTÍNEZ. PALAM"S.
De debò no us adoneu de la humiliació constant a la qual us sotmeten? Quan el senyor Iceta afirma que Catalunya és una nació, els barons del PSOE li diuen que això és una bajanada i alguns fins i tot se'n burlen sense manies. Quan el senyor Duran Lleida gosa opinar que en una futura reforma de la Constituació Catalunya hauria de tenir un tractament diferenciat, des de Madrid li diuen que no els molesti amb idees estranyes i que d'aquest tema ni ?parlar-ne. Què més us han de fer perquè obriu els ulls? Us ignoren, us tenen sempre per no res i vosaltres acoteu el cap dòcilment. Desperteu-vos ja d'una vegada: l'única sortida digna és la independència.

L'escàndol de la llet
Mateu Frigoler Teixidor. canet d'adri.
El meu avi ara no tindria raó quan deia que valia més pagar la llet cara que mantenir la vaca, avui i ja fa massa temps els pobres ramaders que les han d'alimentar han de vendre la llet molt per sota dels seus costos. I tot gràcies a ser socis d'aquet club de lladres de camisa, corbata i vestits de l'Armani. Sí, senyors eurodiputats, vull que sàpiguen que quan vostès demanen el coffee and milk al bar de la comunitat, aquella llet s'ha pagat al productor a la vergonyosa quantitat de 0,28 cèntims el litre, al mateix preu que fa 20 anys.
I jo em pregunto, què cony hi van a fer, a la CE, un mafiós organisme que per a recolzament del poble no serveix de res. I a la senyora Isabel García, ministra d'Agricultura, no li cau la cara de vergonya veure a la ruïna un col·lectiu ramader tan important per la nostra economia? Sap aquesta inoperant i excel·lentíssima dama les despeses que costa mantenir una vaca amb ferratges, veterinaris, mà d'obra, impostos, Seguretat Social, aigua, llum, etc., etc. M'hi jugaria la meva vaca Messia, -sí, sí, aquella que en comptes de fer muuuu fa Meeessi-, que aquesta bona dona no ha posat mai els peus dins una granja ni en cap conreu de maduixes o carbassons. Amb el turisme i les exportacions russes també ens toca el rebre com a membres d'una CE repudiada per Putin, una CE que només pensa en els mercats del diner i arruïnar els més febles per convertir-los en esclaus. Tant de bo amb la independència catalana poguem sortir d'aquesta cova d'Alí Babà al més aviat possible i s'acabi per sempre amb aquesta «mala llet».

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2015/08/26/cartes/740523.html?utm_source=rss